

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สิ่งที่รู้สึก

What's on my mind

71389
2550

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

b. 11743803
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..........ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

..........กรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด) (ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

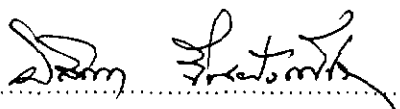
..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

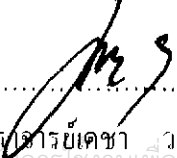
..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กันจนมา คำโสภี) (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ ราชสีวะ) (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

..........กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน) (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..........กรรมการ
(อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจิเจริญ)

..........กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติตา จันผิงเพชร)

..........อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

สิ่งที่รู้ลึก

ชื่อ

นางสาวรุจิกร รงชัยชาวสอาด

สาขาวิชา

ภาพพิมพ์

ภาควิชา

จิตรศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2548

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์เดชา วราชน

บทคัดย่อ

มนุษย์ทุกคนมีความต้องการจำเป็นพื้นฐานอย่างเดียวกัน ความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐานนี้เกิดจากแรงผลักดันสองอย่างที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์ ซึ่งได้แก่แรงผลักดันภายนอก และแรงผลักดันภายใน ดังจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นขั้นพื้นฐานอันเกิดจากแรงผลักดันทั้งสิ้น เช่น การพยายามปรับตัวให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อม และความต้องการของสังคม รวมทั้งความต้องการที่เกิดขึ้นภายในใจของตนเองด้วย

ในการตอบสนองความต้องการที่เกิดจากแรงผลักดันดังกล่าวนี้ มนุษย์ต้องเผชิญกับภาวะเคร่งเครียดกดดันต่าง ๆ เช่น ความหวั่นกลัวอันตราย ความรู้สึกขังคับใจ และความวิตกกังวลนานาประการ อันเป็นผลสืบเนื่องจากความล้มเหลว หรือความรู้สึกขัดแย้งที่เกิดขึ้นในใจ ฉะนั้นในภาวะเคร่งเครียดกดดัน มนุษย์จำเป็นต้องหาทางออกหรือหาวิธีแก้ปัญหาเพื่อขจัด หรือผ่อนคลายอารมณ์เคร่งเครียดลง

ข้าพเจ้าจึงได้นำเอาสภาวะอารมณ์ความเคร่งเครียดเหล่านี้ผสมผสานกับแนวความคิดมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ ด้วยกระบวนการภาพพิมพ์โลหะ จำนวนผลงานทั้งหมด 6 ชิ้น วิธีการสร้างสรรค์งาน รูปทรงต่างๆ ในงานได้อิงมาจากความเหมือนจริง และนำมาสร้างรูปทรงใหม่ มีลักษณะเส้นที่แตกต่างกัน เพื่อสื่อให้เห็นถึงมลภาวะทางจิตใจที่ไม่สดใส ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ทัศนธาตุและวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบตามหลักวิชาการทางศิลปะ เพื่อให้เห็นขบวนการสร้างสรรค์งานอย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงการแก้ปัญหาและการพัฒนาผลงานตั้งแต่ผลงานชิ้นแรกจนถึงผลงานชิ้นสุดท้าย เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์ และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในชิ้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกพระคุณบิดามารดา ที่เป็นผู้สร้างและมอบชีวิตให้กับข้าพเจ้าได้รู้จักกับคำว่า “ ศิลปะ ” ในยามที่ข้าพเจ้าท้อแท้ก็มี บิดา มารดา คอยปลอบอยู่เคียงข้างและให้กำลังใจข้าพเจ้าเสมอมา ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านผู้เป็นแสงส่องทางซึ่งทำให้เกิดปัญญาในเวลาที่ย่ำแย่พบอุปสรรคปัญหา ความอบอุ่นที่เสมือนครอบครัว “ วิจิตรศิลป์ ” ที่ข้าพเจ้าได้รับจากอาจารย์ทุกท่านจนไปถึงน้ำใจอันดีงามของเพื่อน ๆ ทุกคนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกผูกพันและรักในความเป็นวิจิตรศิลป์ลาดกระบัง ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุก ๆ ลมหายใจ แห่งนี้ ด้วยความจริงใจ

ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	6
อิทธิพลทางการศึกษาค้นคว้า	7
แนวความคิดสร้างสรรค์	9
บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์	17
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	22
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	23
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	32
บทที่ 5 บทสรุป	35
เอกสารอ้างอิง	36
ผลงานศิลปะ	37
ประวัติผู้เขียน	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์เกิดมาพร้อมด้วยแรงผลักดันบางอย่างในตัวเอง ที่ก่อให้เกิดความต้องการจำเป็น หลายประการในชีวิต อาทิ ความต้องการอาหาร น้ำ ออกซิเจน และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ เพื่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมประสบการณ์ทางสังคม ผลักดันให้เกิดความต้องการอีกหลายอย่างนอกเหนือจากความต้องการทางร่างกาย ดังเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ทุกคนต้องการความอบอุ่นปลอดภัย ความรัก การได้รับความยกย่องนับถือ และความสำเร็จ เป็นต้น ความต้องการทั้งหลายเหล่านี้เป็นแรงขับที่กระตุ้นให้คนเราก้าวหน้าต่อสู้เพื่อให้ได้สิ่งที่ตนปรารถนา และหากทุกคนสามารถได้ทุกอย่างอย่างสมหวังตามที่ใจต้องการ และเรียกร้องแล้ว ปัญหาต่างๆ ย่อมไม่มีทางเกิดขึ้นได้ แต่ในชีวิตคนเราหาเป็นเช่นนั้นไม่ ทั้งนี้เพราะทุกคนที่เกิดมาไม่สามารถอยู่ลำพังตัวคนเดียวได้ ในการดำเนินชีวิตนับแต่แรกเริ่มสัมผัสตาหูโลก จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต ทุกคนต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม สถาบันทางสังคมที่คนเราต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ในการดำเนินชีวิตเริ่มต้นจากบ้านหรือครอบครัว ซึ่งมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังลักษณะนิสัย ตลอดจนไปสู่สังคมใหญ่ ทุกคนมีอาจตอบสนองความต้องการทุกอย่างได้ตั้งใจปรารถนาความรู้สึกขัดแย้ง ความผิดหวัง ความว้าวุ่นใจ ความเคร่งเครียดอันเกิดจากปัญหาและอุปสรรคย่อมเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น จะมากหรือน้อยต่างกันไปในแต่ละชีวิตเท่านั้นเอง ความเคร่งเครียดกดดันภายในจิตใจ หรือที่เรียกว่าความข้องคับใจ ย่อมเป็นอุปสรรคขัดขวางการดำเนินชีวิตเป็นสุข ดังนั้นคนเราจึงจำเป็นต้องรู้จักปรับตัวเพื่อบรรเทาความรู้สึกข้องคับใจให้เบาบางลง เพื่อที่จะช่วยรักษาคุณภาพแห่งชีวิตไว้ให้ได้ ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่า ความสามารถในการปรับตัวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์ทุกคน

ความสำคัญของโครงการ

สิ่งที่ถูกซ่อนอยู่ภายในจิตใจ สิ่งที่ยากบรรยายความในใจ แล้วไม่เคยได้
 ระบายความอัดกลั้นนั้นออกมา หรือกระทำการใดๆเพื่อระบายสิ่งเหล่านี้ออกมา ห่วง
 อารมณ์แห่งการ คับแค้นใจ โกรธ ไม่พอใจ สภาวะที่อยู่ลึกลงไปภายในใจที่มาจากการ
 ผิดหวัง ความรู้สึกขัดแย้งจากการกระทำต่างๆของเพื่อนสนิท การถูกสังคมนาบข้าง
 จับตามองพฤติกรรมความเป็นไปของข้าพเจ้ากับเพื่อนสนิท สิ่งต่างๆเหล่านี้มันถูก
 เก็บสะสมภายในใจเรื่อยมา จนบางเรื่องที่ถูกเก็บอยู่ในใจนั้นยังคงซ่อนอยู่โดยที่ข้าพเจ้า
 ไม่รู้ตัว ข้าพเจ้าได้นำเอาความรู้สึกที่ถูกซ่อนอยู่ สิ่งที่ยากพูด ยากบอก ความ
 ผิดหวัง สภาพอารมณ์ที่คับข้องใจ ไม่พอใจ ผลลัพธ์ที่ได้มาจากการกระทำของเพื่อน
 นสนิท ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลเรียบเรียงเรื่องราวที่อยู่ในใจแล้วนำมาถกผ่าน
 กระบวนการทางความคิด และนำมาถ่ายทอดสื่อออกมา สร้างสรรค์ในรูปแบบของ
 งานศิลปะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อต้องการระบายออกของสภาวะทางอารมณ์ที่มีความกดดัน ให้ออกมาทางการสร้างสรรค์ศิลปะ
2. เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวที่อยู่ภายในจิตใจ ระหว่างข้าพเจ้ากับเพื่อนสนิท
3. ต้องการแสดงออกถึงแนวความคิดที่มีต่อเพื่อน ทั้งขณะที่มีต่อเพื่อน
4. เพื่อได้ค้นหาตนเองว่าอะไรคือสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในใจในบางเรื่องที่ข้าพเจ้าไม่รู้ตัว

ขอบเขตของโครงการ

1. แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยผ่านกระบวนการแบบเหมือนจริง ผสมผสานกับการอิงความเป็นจริงแล้วนำมาจัดองค์ประกอบศิลป์
2. แสดงออกถึงความรู้สึก นึกคิด ที่อยู่ภายในใจ ที่ได้มาจากความผิดหวัง และกระทบทางจิตใจ
3. แสดงออกด้วยกระบวนการทางภาพพิมพ์ โดยใช้วิธีการแม่พิมพ์โลหะร่องลึก (Intaglio) คือ Etching Hardground Aquatint
4. จำนวนผลงานทั้งหมดมี 6 ชิ้น
 - 4.1 ขนาดตั้ง 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาดตั้ง 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาดตั้ง 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาดตั้ง 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.5 ขนาดตั้ง 80 x 60 เซนติเมตร
 - 4.6 ขนาดตั้ง 80 x 60 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

สถาบันทางสังคมที่เราเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ในการดำเนินชีวิต เริ่มต้นจากบ้านหรือครอบครัวซึ่งมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังลักษณะนิสัย ในแต่ละคนก็มีพื้นฐานทางครอบครัวที่แตกต่างกัน สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่เล็กที่สุด แต่มีความหมายและบทบาทมากที่สุดเช่นกัน เพราะคนเราต้องได้รับการขัดเกลาจากครอบครัวแล้วออกมาสู่สังคมภายนอก เราต้องรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งที่เราได้ถูกอบรมเลี้ยงดูมาจากในบ้านความเคยชินที่ติดตัวมาจากบ้านก็ได้ถูกแสดงออกมาตามลักษณะนิสัยของแต่ละคน มนุษย์สัมพันธ์ได้เริ่มต้นจากการยิ้ม ทักทาย การได้พูดคุย มนุษย์อยู่ลำพังโดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องมีการอาศัยพึ่งพากันและกันในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน เพื่อนที่ให้ความรู้สึกแตกต่างกันออกไป เพื่อนมีหลายแบบ เพื่อนกิน เพื่อนตาย เพื่อนห่างๆ เพื่อนสนิท แต่จะมีเพื่อนของเราเพียงคนเดียวที่เราคิดว่าเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดและพิเศษที่สุดสำหรับเรา จากวันหนึ่งเพื่อนเป็นเพียงแค่คนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักกันเดินผ่านไปมาทุกวัน แล้ววันหนึ่งก็ได้บังเอิญมีโอกาสได้พูดคุยกัน รู้จักกัน และก็เริ่มความสัมพันธ์แบบเพื่อนเป็นต้นมา การได้อยู่ร่วมกัน การได้ใช้ชีวิตร่วมกัน การพึ่งพาอาศัยกัน อยู่กันด้วยน้ำใจ ความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ความสนิทสนม ความผูกพันก็แนบแน่นมากขึ้น ทำให้มีเรื่องราว มีความทรงจำ มีวันที่ผ่านมา แต่ด้วยสภาวะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงทุกวัน สังคมที่แปลกใหม่ น่าตื่นเต้นทำให้มนุษย์ต้องเปลี่ยนไปตามสังคม เปลี่ยนไปตามกระแส เปลี่ยนไปโดยสังคมพาไป ทำให้เกิดความเห็นห่าง ความสัมพันธ์ และความผูกพัน ถูกบั่นทอนลงบทบาทหน้าที่ความเป็นเพื่อนลดลง กลายมาเป็นความไม่เข้าใจ การระแวง ความหวั่นไหว มองเห็นความเป็นเพื่อนที่แปรเปลี่ยนไปอย่างซ้ำๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้สึกที่คับข้องใจที่มีต่อเพื่อนค่อยๆถูกเก็บสะสมอัดอั้นไว้ในใจเรื่อยมา จนกลายมา
เป็นความเกลียดชัง ความลับแค้นใจ ความตึงเครียด ความต้องการที่จะหาทางออก

ข้าพเจ้าได้นำเอาสภาวะทางอารมณ์และสภาวะภายในจิตใจในด้านลบนี้
ออกมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ ถ่ายทอดจากความรู้สึกที่อยากระบายความในใจของ
ตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมและสังคม

อิทธิพลที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมและสังคม ข้าพเจ้าต้องเดินทางในแต่ละวัน ไป ณ ที่แห่งหนึ่ง และก็ต้องผ่าน ณ อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งในแต่ละที่จะมีสังคมไม่เหมือนกันข้าพเจ้าต้องปรับสภาพตนเองให้เข้ากับสังคมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อสังคมสังคมนั้นนั้น ในสภาพและสถานะการณ์บางอย่างที่ข้าพเจ้าไม่พึงปรารถนา ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อความรู้สึกภายในใจของข้าพเจ้า ซึ่งส่วนใหญ่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าในแต่ละวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลทางการศึกษาค้นคว้า

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากการศึกษาค้นคว้าในเรื่องของแนวความคิด การได้อ่าน ได้เห็นอะไรผ่านตามา หรือแม้กระทั่งการได้ยินหลักคำสอนต่าง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิด และได้แปลความหมายทั้งหลายที่ได้อ่านมา เกิดเป็นจินตนาการนำมาผสมผสานกับความคิด ความรู้สึกที่มีอยู่ในจิตใจอยู่แล้ว แสดงออกมาโดยผ่านขบวนการทางศิลปะ อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้านี้ได้มาจากการอ่านหนังสือเป็นส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาบทความหนึ่งในหนังสือ “ ภูมิคุ้มกันทางจิต ” มาเป็นแรงผลักดันทำให้ข้าพเจ้าเกิดจินตนาการ

ความกลัว¹ - ธรรมชาติแห่งความกลัวซึ่งหลบซ่อนแอบแฝงอยู่ในจิตได้สำนึกความกลัวที่หลบซ่อนอยู่ในจิตใจส่วนลึกนั้นมีความหมายหลากหลายประเภท ผสมผสานกันกลายเป็นธรรมชาติแห่งความกลัวที่คล้ำเคลือบบางสิ่งบางอย่าง มีธรรมชาติความกลัวบางอย่างแอบซ่อนอยู่เช่น กลัวสายตายผู้อื่น กลัวคนอื่นเห็นข้อบกพร่องของตัวเอง กลัวเขาจะตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น ความกลัวทำนองนี้จะกระตุ้นทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ไวต่อกระแสวิกขของผู้อื่น แกร่ต่อความรู้สึกของผู้อื่นมากจนเกินไป อารมณ์ทำนองนี้จะสะท้อนให้เกิดการระวังตัวมากจนกระทั่งไม่อาจกระทำต่อมิอะไรได้เต็มที่ อาจรู้สึกเหมือนจิตใจจู่ๆหายไปหมด ลมคมไม่อยู่ บางครั้งรู้สึกอึดอัดไม่สบายใจ

ความขឹងคับใจ² - ความขឹងคับใจเป็นตัวประกอบสำคัญอันหนึ่งของความรู้สึกเครื่องเครียด ความขឹងคับใจนี้ มีความหมายได้หลายแง่เช่นเดียวกับคำว่าความเครื่องเครียด คือหมายถึงสถานะการณ์ที่สร้างความรู้สึกขឹងคับใจก็ได้ หรือหมายถึงความรู้สึกท้อแท้ ผิดหวัง น้อยเนื้อต่ำใจ และกังวลใจที่เกิดจากสถานะการณ์ก็ได้ หรืออาจหมายถึงปฏิกิริยาตอบโต้ของบุคคลต่อความขឹងคับใจก็ได้เช่น ความโกรธ

¹ เอกสารฉบับอังกษบทหนึ่งชื่อภูมิคุ้มกันทางจิต หน้า 123 - 124

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

² เอกสารฉบับอังกษบทหนึ่งชื่อการไว้ใจและบุคลิกภาพ จิตวิทยา เพื่อการศึกษาและชีวิต หน้า 120 - 121

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บตัว การก้าวร้าว เป็นต้น สรุปได้ว่าความข้องกับใจหมายถึงสถานะการณ์
ที่พวกเราไม่สามารถปฏิบัติให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ด้วยเหตุผลประการใดก็ตาม

สภาวะความเป็น “ตน” (Self)

ตน ประกอบขึ้นด้วยความรู้สึกและความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งได้แก่
แบบแผนของชีวิตตนเองซึ่งเป็นแบบเฉพาะตัว ทั้งนี้หมายความครอบคลุมถึง
ความสามารถลักษณะนิสัย ความสนใจ ค่านิยมแห่งชีวิต ตลอดจนความรู้สึกเข้าใจ
หรือ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสภาวะแห่งตน

Brownfrain (1952) กล่าวว่า

“ตน” มีความหมายคลุมถึงระบบรวมของความเข้าใจที่คนเรามีต่อตนเอง
ตลอดจนความสัมพันธ์ของเราที่มีต่อทุกอย่างในโลกที่อยู่รอบตัวเรา

Anderson (1952) แสดงทัศนะซึ่งสรุปได้ดังนี้

“ตน” ประกอบด้วยความเข้าใจ หรือ ภาพพจน์ที่เรามีต่อสภาวะทางกาย
และสภาวะทางจิตใจของตนเอง ภาพพจน์ที่เรามีต่อสภาวะทางกาย ประกอบด้วย
ความรู้สึกเข้าใจเกี่ยวกับตัวเราเองในแง่ที่เกิดจากการได้เห็น ได้รับรู้ และได้ประเมินค่า
รูปกายของตน รวมทั้งการประเมินค่าส่วนต่างๆ ทุกอย่างของร่างกายซึ่งทำหน้าที่
เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เราแสดงออก เช่น หัวใจ เป็นต้น ส่วนภาพพจน์ที่เรามีต่อ
สภาวะทางจิตของตนเองนั้น ครอบคลุมถึงลักษณะต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเรา
เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้สึกเป็นอิสระ หรือ ความรู้สึกสิ้นหวังที่เราสร้างขึ้นใน
จิตใจของเรา เป็นต้น

¹ เอกสารพิมพ์อังกฤษฉบับหนึ่งเรื่องการปรับหัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยา เพื่อการศึกษาและชีวิต หน้า 169

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

จากการที่ข้าพเจ้ายังคงต้องรับรู้เรื่องราวของเพื่อนเก่า ยังต้องมองเห็นได้ยืน
เรื่องราว ต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลง และความเ็นไปของเพื่อนจากการที่ได้เคย
ใช้ชีวิตร่วมกันแบ่งปันทุกข์สุข เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน แต่พอเวลาผ่านไป
สังคมมีการเปลี่ยนแปลง มีการโยกย้าย มีความเคลื่อนไหวในสังคม ต้องมีการพลัด
พรากห่างไกลกัน ระยะทางความไกลเป็นเหตุให้มีช่องว่างระหว่างความสัมพันธ์
และสุดท้ายช่องว่างมีมากขึ้น การมองเห็นคุณค่าความเป็นเพื่อนเริ่มริบหรี่ จางลง
และหมดไปในที่สุด ความคับข้องใจจึงเกิดขึ้นปัญหาที่ค้างคาใจ ไม่มีทางระบายออก
การที่ต้องได้ยืนเรื่องราวเก่า ๆ การมองเห็น การเล่าสู่กันฟังเรื่องราวของเพื่อนเก่า
โดยที่ข้าพเจ้าต้องจำยอมรับพยายามจะหลีกเลี่ยง แต่ก็ไม่อาจจะหลุดพ้นได้ จากสิ่ง
ต่าง ๆ เหล่านี้ที่ยังคงวนเวียนอยู่ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ได้เข้ามากระทบกับจิตใจ
ส่งผลมายังสภาวะอารมณ์ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ วิตกกังวล วิตุนวายใจ
ที่ต้องอยู่ในสภาพจำยอม

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างผลงานของข้าพเจ้าเริ่มมาจากการจินตนาการ การสังเกตพฤติกรรมของคนรอบข้างตัวข้าพเจ้า และวางแผนกำหนดรูปแบบของผลงานให้ออกมาตรงและสอดคล้องกับแนวความคิดสร้างสรรค์ตามขอบเขตที่ตั้งกำหนดไว้ นำเอาท่าทาง อากัปกิริยาต่างๆ ของเพื่อนสนิท ศึกษารูปทรงผู้หญิง รวมทั้งการสังเกตใบหน้าของตนเอง สังเกตกิริยาตนเอง และนำมาสร้างรูปทรงขึ้นมาใหม่ โดยอิงจากความเป็นจริงแล้วนำมาจัดวางองค์ประกอบศิลป์ให้เป็นไปตามต้องการของข้าพเจ้า

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **ภาพร่างชิ้นที่ 1** เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1-6

ภาพร่างผลงานในชุดที่ 1-6 นี้ประกอบด้วยรูปทรงผู้หญิงในท่าทาง
 อากัปกริยาต่าง ๆ ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงผู้หญิงเป็นตัวเดินเรื่องราวในงาน สรีระท่าทาง
 ต่าง ๆ ที่ได้สร้างทำรูปทรงขึ้นมาใหม่ มีการย่อ ขยาย ตัดทอนรูปทรง ทำให้ดูแปลก
 ใหม่ ให้เหมาะสมกับตัวเอง รูปทรงคนต่างๆ ในงานแทนตัวเอง และคนรอบข้างตัว
 ความหลากหลายในลายเส้น ที่มีทั้งการขีดเส้น การกระชากเส้น การทำเส้นวนไปวน
 มา ให้ดูยุ่งเหยิง แสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่ไม่สดใส ขุ่นมัว มีการจัดวางภาพ
 ระยะหน้าและระยะหลังโดยการใช้น้ำหนัก ขาว เทา ดำ โดยเฉพาะสีดำที่ข้าพเจ้าใช้
 เป็นจุดเด่นของภาพ และใช้บรรยากาศเทาๆ ให้เป็นระยะหลัง ทำให้ภาพมีความสมดุลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 5

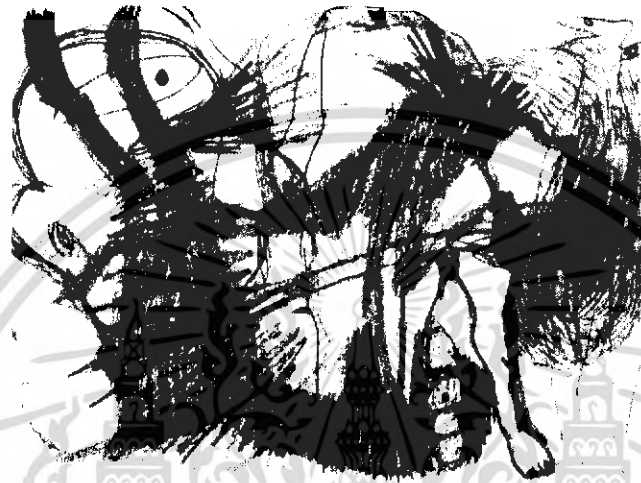
ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 6

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนั้นต้องมีการใช้ทั้งจินตนาการเฉพาะตัว รวมถึงการใช้ความคิดซึ่งมีโครงสร้างของความคิดผสมกับความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์แล้วนำมาจั่วรวมกันในภาพร่างทดลองแก้ไข นำมาผ่านการพิจารณาแล้วที่ก่อนนำภาพร่างที่เหมาะสมเหล่านั้นมาขยายเพื่อสร้างสรรค์เป็นชิ้นงานดังนี้

1. วิธีการเตรียมแม่พิมพ์

- 1.1 นำพลาสติกแดงหนา 0.8 มิลลิเมตร มาตัดเป็น 6 ส่วน จากแผ่นใหญ่ที่มีขนาด 81×61 cm เท่ากันทั้งหมด 1 แผ่นใหญ่จะได้ทั้งหมด 6 แผ่นพลาสติก
- 1.2 นำพลาสติกที่ตัดแล้วมาชำระล้างคราบมันที่ติดอยู่หน้าแผ่นพลาสติกโดยใช้ทินเนอร์ผสม ผงซักฟอกล้างคราบมันที่ปรือออกจนหมดทั้ง 2 ด้านแล้วนำไปตากลมให้แห้งสนิท
- 1.3 นำแผ่นพลาสติกวางเฉียง 45 องศา แล้วนำวานิชดำมาผสมกับน้ำมันสนและทินเนอร์มาทาตามแนวขนานกับพื้นดินให้ทั่วหน้าพลาสติก โดยทาไล่จากด้านบนลงมาด้านล่าง เมื่อทาสริ่งแล้วให้นำแผ่นพลาสติกวางนอนลงกับพื้นเรียบ เพื่อไม่ให้วานิชไหลลงเป็นคราบแห้ง แล้วนำไปตากจนแห้งแล้วจึงทำอีกด้าน
- 1.4 เมื่อทาพลาสติกทั้ง 2 หน้าเรียบร้อยและนำไปตากจนแห้งสนิท ให้นำเทปขาวมาปิดให้ทั่วหน้าด้านใดด้านหนึ่ง จากนั้นนำมาร่างโครงสร้างงานโดยใช้ดินสอไข สีสว่าง (อาจจะสร้างโดยจากแผ่นใสที่ซีร็อกค์แล้วถ่ายกับเครื่องฉายแสง) จากนั้นนำนิตเดิ้ล (แท่งเหล็กที่มีปลายแหลม) มาสร้างรูปทรงตามเส้นไขและสร้างน้ำหนักเหมือนกับการวาดเส้นภายในตัว (ใช้นิตเดิ้ลจุดไปเรื่อยๆ จนเกิดน้ำหนัก) จนหมดทั้งแผ่นพลาสติก

1.5 นำกรดทองแดงมาค้ำให้ละเอียดและนำมาใส่อ่างกรด 5 กิโลกรัม แล้วนำน้ำในอัตรา 1:3 โดยใช้น้ำ 30 ลิตร กับกรด 5 กิโลกรัม รอให้กรดละลายเข้ากันน้ำแล้วนำเพลทมาแช่ (ก่อนแช่น้ำเพลทมาค้ำหลังโดยใช้แผ่นเทปกาวปิดทั่วหน้าหลังผลงาน)

1.6 หลังจากน้ำเพลทแช่กักเส้น 30-45 นาทีแล้ว นำเพลทขึ้นจากอ่างกรดล้างน้ำสะอาดให้ทั่วแผ่นจากนั้นนำไปตากให้แห้งให้ทั่วแผ่น แล้วจึงทำการเปิดหน้าเพลท โดยล้างน้ำมันสนกับผงซักฟอกทั้งแผ่นจนสะอาดแล้วนำวานิชดำมาปิดหน้าเพลท ตามรูปทรงที่มีน้ำหนักขา โดยปิดเฉพาะตรงส่วนขาเท่านั้น แล้วทำพื้นที่ตรงที่มีน้ำหนักสี่เท้า เทา เข้มและดำ โดยมีเทคนิควิธีการหลายวิธีด้วยกัน เช่น

- น้ำ + น้ำมันสน + วานิชดำ
- น้ำ + สีสเปรย์
- น้ำ + ทินเนอร์ + วานิชดำ
- ผงซักฟอก + น้ำหวาน + สีสเปรย์
- น้ำหวาน + สีสเปรย์
- สีสเปรย์
- วานิชดำ + น้ำมันสน

1.7 เมื่อกักระดับน้ำหนักเทาเรียบร้อยแล้วจึงปิดด้วยวานิชดำ จากนั้นนำสีสเปรย์มาพ่นบางๆ ให้เห็นหน้าเพลทส่วนที่จะทำให้ดำ (ให้เห็นเป็นเม็ดสเปรย์) แล้วตากให้แห้งนำลงแช่ในบ่อกรดนาน 1 - 2 ชม. ทำเช่นนี้ให้น้ำหนักดำขึ้นเรื่อยๆ ตรงส่วนไหนรู้สึกว่าได้แล้วก็นำวานิชดำมาปิด ส่วนไหนที่อยากให้ดำมากขึ้นก็พ่นสเปรย์ซ้ำลงไป แล้วนำไปแช่กรดอีกครั้งจนเกิดน้ำหนักที่เหมาะสมกับชิ้นงานแล้วความพอใจ แล้วทำการล้างเพลท (เปิดหน้าเพลททั้ง 2 ด้าน) ให้สะอาดแล้วนำมาตากให้แห้งสนิท แล้วนำน้ำไหลผสมมาล้างคราบขมำของกรดออกให้เห็นหน้าเพลทสีทองแดงใส แล้วนำไปล้างน้ำและนำมาตากให้แห้งสนิท

1.8 นำมาโรยผงยางสนที่จัดเตรียมไว้ในตู้เป่า นำมาโรยโดนกดกลม 3 ครั้ง (กดลมแต่ละครั้งปล่อยให้ฝุ่นลงบนเกาะหน้าเพลท 30 นาที) จากนั้นรอให้ฝุ่นลงเกาะหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพลทอีก 10 นาที แล้วจึงตั้งเตาให้ร้อน นำเพลทออกจากตู้เป่า ช่างให้ทั่วหน้าเพลทจนสี
 ยางสนเข้มสุด ตากให้เย็นแล้วลองนำดินสอไซเบอร์ Mitsubishi 7600 สีขาว
 มาลองขีดบนหน้าเพลทว่าเมื่อยางสนหลุดหรือไม่ ถ้าหลุดจึงนำไปย่างใหม่ตรงบริเวณที่
 หลุด เมื่อย่างเสร็จจึงนำดินสอไซเบอร์มาวาดเส้นเหมือนกับวานิชดำ คือ ตรงส่วนที่มี
 น้ำหนักขากก็ปิดหน้าเพลทให้ทั่วบริเวณ แล้วก็ครูดน้ำหนักแรก 10 วินาที จากนั้นนำ
 ดินสอไซเบอร์มาลงซ้ำแล้วไล่น้ำหนักออกไปเรื่อยๆ โดยตักน้ำหนักเดิมซ้ำแล้วไล่น้ำหนัก
 ออกมาเรื่อยๆ แล้วเอาจริงในบ่อกรด 15 วินาที ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนถึง 1 นาที
 (ลงก้นน้ำหนักมี 10 วินาที , 15 วินาที , 30 วินาที , 1 นาที , 3 นาที , 5 นาที , 7
 นาที) เมื่อถึง 1 นาที ตรงส่วนที่ขาวที่สุดให้นำวานิชมาทาตรงบริเวณนั้นเพื่อกันกรดซึม
 เข้าไปกัดได้ พอวานิชแห้งก็นำดินสอไซเบอร์มาไล่น้ำหนักให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกันกับวานิช
 ไม่ให้มีรอยต่อทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนครบ 7 นาที แล้วล้างออกด้วยทินเนอร์
 ผงซักฟอก น้ำมันสน จนไม่เหลือคราบวานิช จากนั้นนำไปล้างคาบเขม่าด้วยน้ำปลา
 ถือว่าเสร็จจึงถรีแอมเพลท ต่อไปเป็นขั้นตอนการพิมพ์

2. วิธีการพิมพ์ผลงาน

2.1 พิมพ์ทดสอบ

เมื่อเพลทเสร็จจากการโรยผงยางสน แล้วล้างเรียบร้อยแล้วนำมาพิมพ์ทดสอบ
 โดยนำหมึกพิมพ์มาปาดด้วยยางปาดให้เต็มหน้าเพลท จากนั้นนำกระดาษหนังสือ
 โตรัสพ์ท์มาปิดจับหมึกออกจนทั่วแผ่นเพลท พอหมึกที่เหลือบางๆ จึงนำกระดาษ
 จับมันดึงหมึกออกจนทั่วพอประมาณ จากนั้นจึงเก็บความสะอาดอีกทีโดยนำ
 กระดาษจับมันขัดไปในทางเดียวกัน และนำขึ้นแท่นพิมพ์

2.2 พิมพ์จริง

เมื่อผ่านการพิมพ์ทดสอบแล้วดูจากงานว่าต้องแก้ไขอย่างไร เมื่อแก้ไขเสร็จแล้ว จึงนำมาพิมพ์จริงโดย การพิมพ์จริงนั้นต้องพิมพ์ซ้อนเพลทเพราะต้องใส่สีอีกเพลทลงไป จึงต้องอัดหมึกพร้อมกัน โดยสีดำที่ผสมไว้ต้องใส่สีน้ำเงินลงไปผสมเพื่อที่จะให้มีน้ำหนักมากขึ้น เมื่ออัดหมึกขาวดำเสร็จ ก็อัดสีลงไปในแต่ละสี อาจจะ 2 - 3 สี เพื่อสะดวกในการเซ็ดหมึก เมื่อเซ็ดหมึกเสร็จทั้ง 2 เพลทแล้วจึงนำเข้ามาพิมพ์ ซึ่งมีวิธีการดังนี้

- นำกระดาษรูปมาวางบนแท่น จากนั้นนำเพลทสีลงหงายหน้าขึ้น กำหนดการวางโดยหมุนจากซ้ายไปขวา ต้องเขยิบเพลทมาทางขวามากเพราะต้องให้ด้านซ้ายเหลือพื้นที่ในการซ้อน จากนั้นนำกระดาษที่ติดน้ำชุ่มมาวางทับทางขวามากหน่อย กระดาษที่กระดาษให้ตรงกับขนาดเพลททั้ง 4 ด้าน
- นำกระดาษรูปมาปิดหน้าอีกที จากนั้นนำแผ่นสักกระดาษมาวางทับให้ตรงแท่น เ็นแท่นเข้าดูกลิ้ง แล้วหมุนแท่นพิมพ์ทั้ง 2 ข้าง ทับลงบนแผ่นสักกระดาษให้เท่ากัน
- หมุนจากซ้ายไปขวาจนหมดพื้นที่เพลท แล้วหมุนเลยไปอีกอีก 2 นิ้ว แล้วจึงเปิดแผ่นสักกระดาษนำไปพาดกับลูกกลิ้ง แล้วนำกระดาษรูปปิดหน้าพาดตามกระดาษพิมพ์วางพาดต่อ แล้วถัดน้ำให้หมาด จากนั้นดึงเพลทสีออก แล้วนำเพลทขาว ดำ วางดูของที่ 2 ข้าง ให้ส่งพอดีกับขอบเพลทสี จากนั้นแล้วนำกระดาษค่อยๆวางลง ริดหลังกระดาษให้แนบทั้งแผ่นแล้วรูปลงและสักกระดาษ หมุนกลับให้หมดแผ่น จากนั้นหมุนแท่นทั้ง 2 ข้างออก ม้วนเก็บแผ่นสักกระดาษนำไปวางที่เดิมด้านบนของแท่นพิมพ์ จากนั้นเตรียมแผ่นไม้ขนาดใหญ่กว่าเพลทและกระดาษ ดึงกระดาษที่ติดอยู่ออกให้เรียบร้อยและนำกระดาษพิมพ์ออกจากเพลท ค่อยๆดึงออกและนำมาวางบนแผ่นไม้ จากนั้นนำ

กระดาษกาวน้ำมันวางติดที่ขอบของกระดาษทั้ง 4 ด้าน แล้วใช้น้ำพ่นลงบนนาเอบงนทั้ง 4 ด้าน นำไปตากให้แห้งสนิท

3 วิธีการทำความสะอาดแม่พิมพ์

3.1 นำแม่พิมพ์มาล้างด้วยน้ำมันผสมกับผงซักฟอกพอประมาณ แล้วใช้เศษผ้าล้างให้ทั่วหน้าพลทแม่พิมพ์ ในส่วนที่เป็นรอยลึกหรือร่องลึกให้นำแปรงสีฟันมาขัดให้สะอาด

3.2 นำมาล้างน้ำสะอาดครบมันของหมึกและน้ำมันออกให้หมดแล้วนำไปตากผึ่งไว้ให้แห้ง หรือถ้ายังมีคราบให้ใช้ทินเนอร์มาล้างออกอีกที

3.3 ตากให้แห้งแล้วนำกระดาษบุรูปมาห่อปิดหน้าเพลทให้เรียบร้อยแล้วนำมาเก็บเข้าตู้ให้เรียบร้อย

วิธีแก้ไขปรับปรุง

เมื่อพิมพ์ทดสอบเสร็จแล้วได้น้ำหนักที่ไม่น่าพอใจหรือขาวไป ข้าพเจ้าใช้ชนิดเค็ลทำ drypoint แล้วนำไปกัดกรด 15 นาที ถ้ากัดเกินไปจะทำให้เพลทเลื่อนไม่ชัด ถ้าตรงไหนดำไป ให้ใช้กระดาษทรายเบอร์ 400 – 1000 ขัด หรือใช้บูนิเซอร์ขัดให้น้ำหนักขาวขึ้น งานของข้าพเจ้าส่วนใหญ่ต้องปรับปรุงเรื่องเส้นให้มีมากขึ้นหรือดำขึ้น ข้าพเจ้าจึงเพิ่มเติมในงานทุกชิ้นเพื่อให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 4 ชิ้น

บทที่ 4

วิเคราะห์สร้างสรรค์

ในการสร้างผลงานของข้าพเจ้าต้องมีการจินตนาการ จากการสังเกตผู้คนรอบข้างตัวข้าพเจ้า สังเกตการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์ และตัวของข้าพเจ้าเอง แล้วนำมาเขียนเป็นลักษณะลายเส้นรอบนอกของรูปทรงคน นำเอาเส้นที่หลากหลายมาผสมผสานกัน นำมาทับซ้อนกันจนเกิดน้ำหนัก หรือสร้างน้ำหนักอ่อนแก่ขึ้นมาใหม่ สีที่ใช้ในงานจะเน้นไปที่สีดำเพื่อให้เกิดความเด่น และใช้รูปทรงผู้หญิงเป็นตัวเดินเรื่องราวในงาน มีการตัดทอนสัดส่วนรูปทรงผู้หญิง เพื่อให้มีความหลากหลาย ทำให้เกิดความสมดุลและสมบูรณ์แบบของงานตรงตามเจตนารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

การวิเคราะห์ทัศนธาตุในผลงานศิลปะนั้นจะต้องมีความเข้าใจการมองเห็นถึงการใช้ รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก พื้นที่ว่าง มาสร้างประกอบให้เป็นผลงานศิลปะ ซึ่งการวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้นมีความสำคัญอย่างมาก

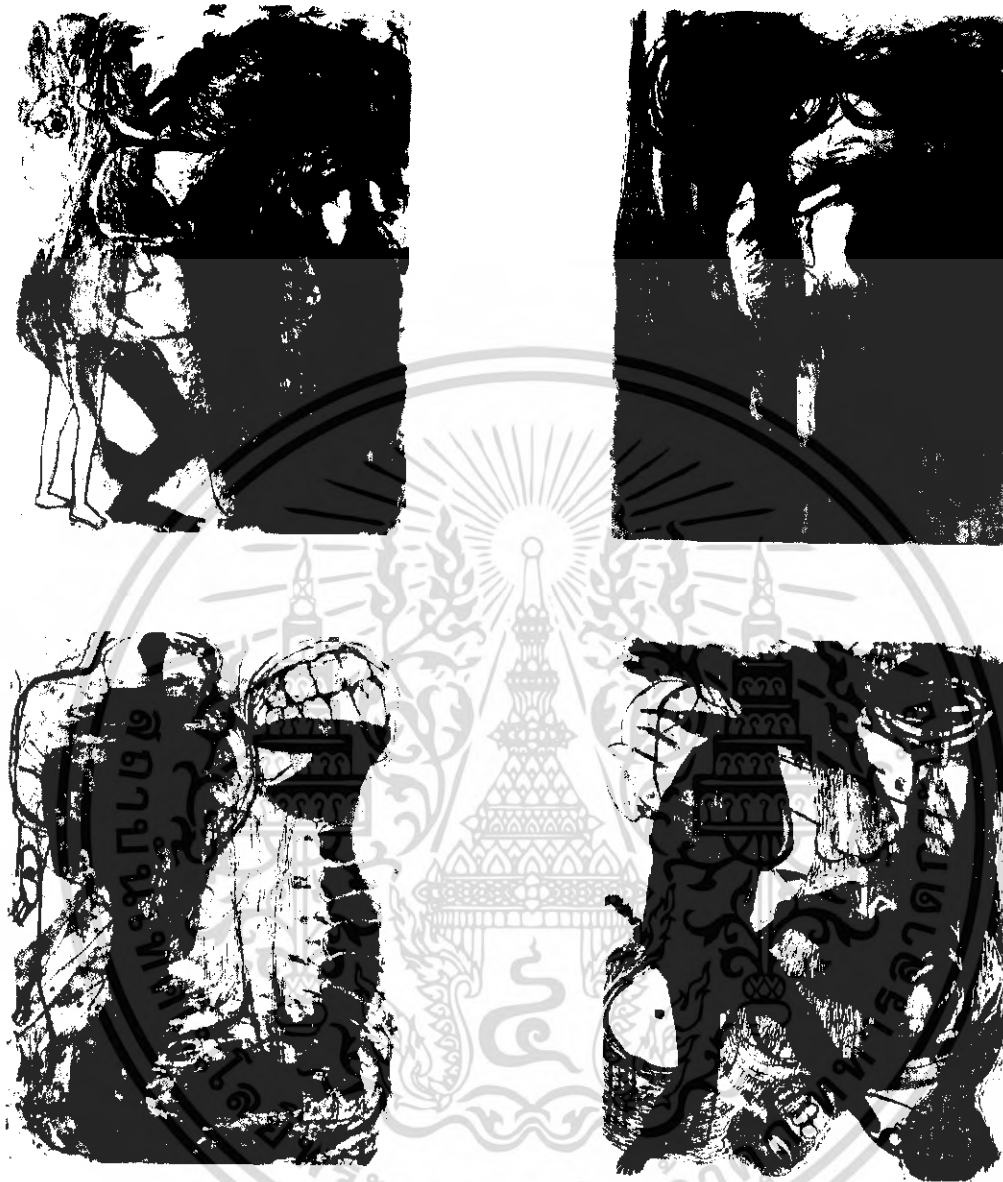
ผลงานชิ้นที่ 1 - 6

รูปทรง (FORMS)

ก.

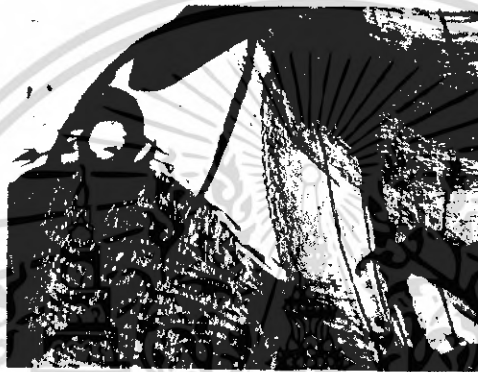
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงผู้หญิงโดยอ้างอิงจากความเหมือนจริง แล้วนำมาตัดทอนบางส่วนขนาดของรูปทรง อวัยวะต่าง ๆ ของมนุษย์ที่บางส่วนดูใหญ่เกินความเป็นจริง ดวงตาโตใหญ่ ทำท่างมนุษย์ที่ดูผิดเพี้ยน อาการความเคลื่อนไหวของมนุษย์ที่แสดงท่าของคนที่ผ่านมาเข้าสายตาของข้าพเจ้าแล้วนำมาถ่ายทอดออกมาเป็นลายเส้นรูปทรงคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป.

รูปทรงดวงตาที่ใหญ่โตเกินจริง แสดงแทนดวงตาของข้าพเจ้า ให้ความรู้สึก
 ดวงตาที่ต้องจำยอมมองเห็นถูกบังคับให้ดวงตาเปิดขึ้น รูปปากมนุษย์ที่เห็นผีแว่นตจนถึง
 การพูดจาที่ใส่นแสดงอ การอยากจะพูด หรือจงใจรับรู้ ให้คำเหล่านั้นมากระทบเข้าสู่
 ของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (LINE)

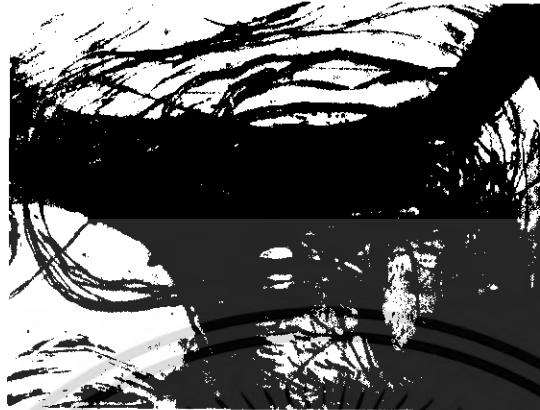
ก.

เส้นในงานมีการขีดเส้นหนัก ๆ มีการทับซ้อนกันของเส้น การขีดเส้นแรง ๆ หนัก ๆ แสดงให้เห็นถึงสภาวะแห่งอารมณ์ของข้าพเจ้า ลักษณะเส้นยุ่ง ๆ วนๆ ซ้ำ ๆ เป็นเจตนาแสดงความสนใจ การปลดปล่อย เป็นการแสดงออกทางอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗.

ข้าพเจ้าต้องการแยกส่วยอวัยวะของมนุษย์ เช่น มงกลมคล้ายใบหู แยกเป็นรูปทรงรอบนอกของลักษณะใบหู และเส้นรอบนอกของใบหน้านมนุษย์ นำออกมาทำเป็นรูปทรงใหม่เขียน วน ๆ เป็นเส้น ๆ ต่างน้ำหนักจนทำให้เกิดเส้นรูปทรงใหม่ เพื่อแสดงถึงการไม่ยอมรับฟังและเสียงการสนทนาเหล่านั้นก็เข้ามากระทบกับความรู้สึกของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (COLOR)

สีในงานของข้าพเจ้าใช้แทนอารมณ์ทางลพบสมผสานกับเส้นต่าง ๆ เกิดเป็นน้ำหนักขาว เทา ดำ จะมีเพียงสีเหลือง ๆ น้ำตาล ๆ ประปนอยู่เล็กน้อย และจะเน้นไปที่สีดำมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (TEXTURE)

พื้นผิวที่เป็นรูปขนแทนค่าความรู้สึกที่ไม่น่าจับต้อง น่ารังเกียจ ความ
อ่อนไหวของเส้นขนแทนค่าความเปลี่ยนแปลง บรรยากาศไปตามสังคม ตามวัย
ตามฤดูกาล เหมือนเราต้องอยู่ในวังวนความรู้สึกที่ไม่ปราศณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (SPACE)

บริเวณที่เป็นพื้นที่ว่างในงานส่วนใหญ่จะอยู่ด้านหลังของภาพ ถูกทับซ้อนด้วยรูปทรงต่าง ๆ ทำให้เกิดความสมดุลย์ มีความรู้สึกที่แตกต่าง เหมาะสมลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ศิลปะ ต้องมีหลักองค์ประกอบที่ชัดเจนและมีหลักทัศนศาสตร์ที่สัมพันธ์กัน องค์ประกอบศิลปะในผลงานของข้าพเจ้าที่ว่าด้วยการจัดวางรูปทรง การใช้สีที่ถูกต้องเป็นจุดเด่นของภาพ มีการตัดทอนสัดส่วนที่พอเหมาะ มีลักษณะเส้นที่กลมกลืน และหลากหลาย ให้เกิดความสมดุลโดยให้ความสัมพันธ์หรือขัดแย้งกับไปส่วนที่พอเหมาะลงตัวสวยงาม อันเป็นที่มาของความงามหรือสุนทรีย์ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในงานของข้าพเจ้ามีความกลมกลืนในเรื่องของน้ำหนักงานที่นำเอา texture ด้านหลังมาทับซ้อนน้ำหนักด้านหน้า ทำให้ภาพดูไม่โดดหรือแตกแยกมากนักการวางรูปทรงที่ทับซ้อนกันทำให้เกิดความกลมกลืนเข้ากันไปด้วยกันได้ น้ำหนักในงานมีน้ำหนักอ่อนแก่ใกล้เคียงกันดูกลมกลืนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ข้าพเจ้าใช้ความหลากหลายในเรื่องของเส้น การกค่น้ำหนักของเส้นไม่เท่ากันจึงทำให้เกิดความหลากหลาย ลักษณะการขีดเส้นที่แตกต่างกันออกไป มีเส้นตรง มีเส้นโค้ง รอยหยัก การกระชากเส้นที่รุนแรง เกิดความแตกต่างกันออกไป น้ำหนักก็เกิดระดับความต่างหลากหลายออกไป ไม่จำเจ ไม่ซ้ำ

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานค่อนข้างมองแล้วรู้สึกเบาๆ เท่าๆ กัน กระจายน้ำหนักออกไปมีรูปทรงทั้งสองข้างเท่าๆกัน ไม่หนักไปข้างใดข้างหนึ่ง รูปทรงคนก็กระจายเพื่อความสมดุลลงไปในงาน รูปทรงเท่าๆกัน ไม่ย่อ ไม่ขยายใหญ่มากนัก

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนรูปร่างคน งานข้าพเจ้าอิงจากความเป็นจริงสัดส่วนที่คล้ายๆเหมือนจริงในบางส่วน แต่ในงานของข้าพเจ้าส่วนมาใหญ่รูปร่างคนจะถูกตัดทอนสัดส่วนบางส่วนออก และร่างขึ้นมาใหม่ บางส่วนก็อาจจะขยายจนเกินความเป็นจริง

5. ความเด่น (Dominance)

งานของข้าพเจ้ามีความเด่นในเรื่องของน้ำหนักในรูปคนและจะอยู่ด้านใดด้านหนึ่งของภาพ น้ำหนักที่ค้ำเป็นน้ำหนักที่เข้มที่สุด และยังมีเส้นที่ขีดซ้ำๆกันจนเป็นน้ำหนักค้ำ

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในงานเกิดจากกิริยาท่าทาง รูปร่างคนในอาการต่างๆ เส้นที่เขียน ตวัด ฉวัดเฉวียนแรงๆ การกระซอกเส้นแรงๆ การเขียนเส้นซ้ำๆ วนไปวนมา ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในงาน การขีดเส้น การจุดเส้น คล้ายกับการขยับร่างกาย

7. การจำกัด (Economy)

ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้รูปทรงผู้หญิง รูปทรงมนุษย์ เป็นไปตามเจตนาของข้าพเจ้าตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว อวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกายมนุษย์ ที่สื่อให้เห็นถึงอารมณ์เป็นเจตนารมณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

บทที่ 5

สรุป

ผลงานด้านภาพพิมพ์นั้น มีกระบวนการต่างๆที่ซับซ้อนมากกว่างานด้านอื่นๆและมีเทคนิคมากมายในการสร้างงาน เราต้องเลือกเทคนิคที่เหมาะสมให้เหมาะกับงานของเรา ในเรื่องของความคิดต่างก็มีวิธีคิดมากมาย อยู่ที่ว่าเราเลือกที่จะทำงานในความคิดแบบไหนที่เป็นตัวเองมากที่สุดการถ่ายทอดผลงานก็มีเรื่องราวต่างๆบนโลกนี้ ในสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อยู่ที่ว่าเราจะหยิบเอาเรื่องไหนที่โดนใจเรามาถ่ายทอดเป็นงานศิลปะ

ผลงานศิลปะสื่อให้เห็นถึงตัวตนของเราที่สะท้อนออกมาเป็นภาพ อาจจะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ ซึ่งบางทีเราก็อาจไม่รู้ตัวว่า ภายในจิตใจเราซ่อนเร้นอะไรอยู่ การได้ขีด ได้เขียน ระบายสิ่งที่กลั่นออกมาจากใจ ผ่านจินตนาการมากมาย ภายในใจ ผลงานที่ออกมาก็ทำให้เรามองเห็นถึงตัวเรามากขึ้น รู้จุด รู้ปัญหา ที่ต้องแก้ไข และนำปัญหา กลับมาคิดทบทวน พิจารณา ปรับปรุงแก้ไขจนจบพร้อม และนำไปพัฒนาสร้างสรรค์งานศิลปะ ให้มีความสวยงามมากขึ้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน What's on my mind I, 25-19.

ศิลปิน Fiching, Intaglio

ขนาด 80x60 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 4111 What's on my mind?, 2549.

เทคนิค Etching, Intaglio

ขนาด 80x60 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน *What's on my mind 3*, 25-19.

ศิลปิน *Felting, Intagio*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน *What's on my mind-I*, 2549.

เทคนิค Etching , Intaglio

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน What's on my mind 5. 28-49.

เทคนิค Etching , Intaglio

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อหนังสือ What's on my mind 6 , 2549.

ผลงาน Fitching , Intagio

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวรุจิกร ชงชัยขาวสอาด
 Ms. Rujikron Thongchaikawsaard
 เกิด 17 กันยายน 2527
 ที่อยู่ 20/2 หมู่ 1 แขวงบางแวก เขตภาษีเจริญ กทม. 10160
 การศึกษา โรงเรียนวัดอมรินทราราม
 โรงเรียนสตรีวัดระฆัง
 ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารอ้างอิง

สรพล สุขทรศนีย์ ภูมิคุ้มกันทางจิต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน , 2542.

นิภา นิธยาน อ.บ. (เกียรตินิยม) การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยา เพื่อการศึกษา และชีวิต. กรุงเทพฯ : สารศึกษการพิมพ์ , 2520.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้